

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Pavla Kumprechta, v právní věci

žalobce: **Ing. V. S.**
zastoupený Mgr. Miloslavem Strnadem, advokátem
společníkem společnosti STRNAD JOCH LOKAJÍČEK advokáti
s.r.o.
se sídlem Praha 2 – Vinohrady, Jugoslávská 620/29, PSČ 147 00

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

za účasti
1. HAWK REAL s.r.o.
se sídlem Praha 4, Závašova 66/13
zastoupené JUDr. Miroslavem Vojtěchem, advokátem
se sídlem AK Praha 4, Závašova 13, PSČ 140 00
2. JUDr. T. N. H., Ph.D., MBA
zastoupené Petrem Duškem, advokátem
se sídlem Nový lesík 998, Praha 6, PSČ 162 00
3. prof. MUDr. I. N., Ph.D.
zastoupeného Petrem Duškem, advokátem
se sídlem Nový lesík 998, Praha 6, PSČ 162 00
4. MUDr. M. N., Ph.D.
zastoupené Petrem Duškem, advokátem

se sídlem Nový lesík 998, Praha 6, PSČ 162 00

5. Mgr. M. U.

zastoupeného JUDr. Markem Nespalou, advokátem Advokátní kanceláře Nespala s.r.o.

se sídlem Vyšehradská 21, 120 00 Praha 2, pracoviště Riegrova 336/5, 250 01 Brandýs nad Labem

a 6. M. B. P.

zastoupené Petrem Duškem, advokátem

se sídlem Nový lesík 998, Praha 6, PSČ 162 00

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Trutnov, odbor výstavby (dále také jen „správní orgán“ či „stavební úřad“), vydal dne 18. 7. 2016 rozhodnutí spis. zn.: 2016/4976/V/KOP, č. j.: 80908/2016, kterým z moci úřední obnovil řízení ukončené „pravomocným rozhodnutím učiněným do stavebního deníku dne 7. 1. 2014 do listu č. 0262341, které vydal Městský úřad Špindlerův Mlýn, odbor výstavby ... na žádost, kterou podala obchodní společnost HAWK REAL, s. r. o., IČO 25657771, Závěšova 66/13, 140 00 Praha a která se týká staveb, ve věci: „Novostavba RD 1“ a „Novostavba RD 2“ umístěné na pozemcích p. č. x, x, x, x a st. p. č. x v k. ú. x“, dále i jen společně „novostavba“ či „novostavba RD1 a novostavba RD 2“.
2. Proti tomuto prvoinstančnímu rozhodnutí podali odvolání obchodní společnost HAWK REAL, s. r. o., Mgr. M. U. a společné odvolání M. B. P. a JUDr. T. N. H., Ph.D, MBA (nyní osoby zúčastněné na řízení uvedené shora pod č. 1, 2, 5 a 6).
3. Žalovaný rozhodl o těchto odvoláních žalovaným rozhodnutím ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, tak, že rozhodnutí Městského úřadu Trutnov, odboru výstavby, ze dne 18. 7. 2016, spis. zn.: 2016/4976/V/KOP, č. j.: 80908/2016, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto zrušujícímu rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v úvodu žaloby předestřel, a to ne náhodou, jak vyplývá z dalšího, otázku její přípustnosti dle § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“). Konstatoval přitom, že mu je známa rozhodovací praxe, dle které se obecně nepovažuje za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. takové zrušující rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, kterým se věc vrací zpět orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. A o takové rozhodnutí v dané věci formálně jde. Právě proto se žalobce snažil krajskému soudu osvětlit důvody, které jej vzdor tomu k podání

žaloby vedly, a to v přesvědčení, že přezkoumávaný případ je s ohledem na jeho okolnosti jiný.

5. Žalobce nejprve nastínil závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, sp. zn. 9 As 30/2010, z nichž rozhodovací praxe vychází, tedy že:

- a) vydáním takového rozhodnutí nedochází ke změně subjektivních veřejných práv účastníků správního řízení, protože se nejedná o rozhodnutí meritorní povahy, jimž by se práva či povinnosti účastníků řízení zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala,
 - b) z téhož důvodu proto taková rozhodnutí nemohou podléhat přezkumu v rámci správního soudnictví, pouze dochází k vrácení věci do stadia řízení k orgánu prvního stupně, který o věci znovu rozhodne,
 - c) účastník řízení tedy neztrácí své procesní postavení a může nadále uplatňovat své námítky v rámci probíhajícího správního řízení,
- aby posléze na jejich pozadí objasnil odlišnost právě projednávané věci.

6. V ní podle žalobce nebyly uvedené závěry naplněny, a proto je žalované rozhodnutí „svou povahou meritorním rozhodnutím, jelikož zásadním způsobem zasahuje do práv účastníků řízení, zejména pak žalobce, a daným rozhodnutím byla věc v rovině správního rozhodování efektivně ukončena.“ A žalobce pokračoval s tím, že:

„Předmětem řízení ukončeného Napadeným rozhodnutím bylo zahájení revize postupu správního orgánu (formou obnovy řízení) směřujícího ke schválení změn obou novostaveb před jejich dokončením rozhodnutím vydaným na místě Městským úřadem Špindlerův Mlýn, který jej oznámil zápisem do stavebního deníku dne 7. 1. 2014 dle § 118 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SZ“). Rozhodnutí o obnově vydal správní orgán prvního stupně (Městský úřad Trutnov) z moci úřední dle § 100 odst. 3 SŘ v rámci tříleté lhůty stanovené v citovaném paragrafu, tj. před 7. 1. 2017. Žalovaný Napadeným rozhodnutím zrušil Rozhodnutí o obnově řízení a současně závazně uložil Městskému úřadu Trutnov provést další úkony před tím, než vydá nové rozhodnutí ve věci. Zejména Městskému úřadu Trutnov přikázal, aby předvolal svědky namísto použití úředních záznamů o vysvětleních z trestního spisu, opatřil originál stavebního deníku, porovnal kopie stavebního deníku s originálem, ustanovil znalce k prokázání pravosti podpisů ve stavebním deníku atp. Na tyto úkony měl Městský úřad Trutnov necelé tři týdny v období Vánoc. V kombinaci s účelovými průtahy na straně ostatních adresátů při opakovaném doručování rozhodnutí nebo v souvislosti se seznámením s obsahem správního spisu nebylo objektivně možné ve tříleté lhůtě vydat nové rozhodnutí. Tím došlo k marnému uplynutí stanovené objektivní tříleté lhůty, v níž bylo možné vydat rozhodnutí o obnově řízení z moci úřední. Městský úřad Trutnov tedy řízení o obnově v této věci zastaví, jak již učinil i v případě paralelně vedeného řízení o obnově v případě totožného sporu týkající se zápisu do stavebního deníku ze dne 18. 7. 2013. Žalobce tedy již nebude moci svá práva v řízení o obnově jakožto účastník správního řízení realizovat, čímž je do jeho subjektivních veřejných práv zasaženo. Napadené rozhodnutí proto pro žalobce fakticky představuje rozhodnutí meritorní se všemi jeho účinky a důsledky. Podmínka přípustnosti uvedená v marg. odstavci [4] písm. a) je v tomto případě naplněna a podaná žaloba je z hlediska správního soudnictví přípustná.“

7. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce měl a má zápisy do příslušného stavebního deníku, provedené Městským úřadem Špindlerův Mlýn dne 18. 7. 2013 do listu č. 0237926 a dne 7. 1. 2014 do listu č.

8. 0262341, jimiž došlo ke schválení změn novostavby před jejím dokončením, za pravomocná správní rozhodnutí. Ostatně jinak by užití institutu obnovy řízení, což žalobce žalobou sleduje, ani nepřicházelo v úvahu.
9. Specifičnost dané věci pak spatřoval žalobce v tom, že žalované rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy již při standardním úředním postupu nebylo možno naplnit prvoinstančním správním orgánem jeho obsah, tedy řídit se v dalším postupu právními názory a závěry stanovenými v žalovaném rozhodnutí, a to z důvodu objektivně očekávaného uplynutí objektivní tříleté lhůtě, v níž lze obnovu povolit nebo nařídit z moci úřední.
10. V další části žaloby žalobce shrnul dosavadní průběh řízení, zmínil své podněty k odstranění protiprávního stavu a podrobně rozebral, v čem jej spatřuje. Krátce řečeno, podle žalobce odporuje novostavba (její dva stavební objekty) územnímu plánu města Špindlerův Mlýn ze dne 15. 11. 2011 a přivolení stavebního úřadu ke stavbě ze dne 20. 9. 2012, č. j. DOK/Vyst/Ce/1577/2012, a to především v tom, že (dále shrnuta podstatná citace ze strany páté a šesté žaloby):
- „...obě novostavby mají 4 bytové jednotky namísto maximálně tří povolených, dále byly přidány původně neplánované terasy a vikýř; obě novostavby přesahují Územní rozhodnutí, Stavební povolení a Územní plán o jedno nadzemní podlaží, jelikož je v dané lokalitě stanoven limit maximálně dvou nadzemních podlaží včetně podkrovní, avšak novostavby mají pět podlaží – z toho tři nadzemní, čímž překračují stanovený výškový limit 6,2 m, který je uveden ve Stavebním povolení; obě novostavby nesplňují ani podmínku zastřešení sedlovou střechou o sklonu 37° zakotvenou v Územním rozhodnutí, což je viditelné pouhým okem; Novostavba RD 1 a Novostavba RD 2 převyšují povolený rozměr zastavěné plochy dle Územního plánu (maximální povolené zastavení plochou je do 150 m², ačkoli každá z novostaveb má zastavěnou plochu až 275 m²); realizovaná Novostavba RD 1 a Novostavba RD 2 jsou tedy ve skutečnosti domy bytovými, nikoli rodinnými; změny učiněné na obou novostavbách před jejich dokončením nesměly být prováděny bez předchozího souhlasu stavebního úřadu vysloveného zákonným postupem za podmínek předpokládaných v § 118 odst. 2 a 3 SZ, tj. s předcházející změnou územního rozhodnutí a projednání se všemi účastníky stavebního řízení. Nikoli postupem, kdy byly změny obou novostaveb před jejich dokončením schváleny prostřednictvím rozhodnutí vydaného na místě, což bylo oznámeno formou zápisů do stavebního deníku dle § 118 odst. 6 SZ“.*
11. Ke schválení změn novostavby (obou staveb) před dokončením formou Zápisů do stavebního deníku nebyly podle žalobce splněny podmínky předpokládané v § 118 odst. 6 stavebního zákona (změna stavby se nemůže dotýkat práv ostatních účastníků řízení, majitelé sousedících pozemků, resp. žalobce, však provedenými a povolenými změnami stavby rozhodně dotčeni jsou; dále se změna nemůže dotknout podmínek územního rozhodnutí, anebo veřejných zájmů, přesto k jejich dotčení došlo).
12. Žalobce dále zmínil historii obnovy řízení v dané věci, která počala tím, že Městský úřad Trutnov, odbor výstavby, byl usnesením Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 25. 9. 2015, č. j. 24377/UP/2015/Sv, pověřen k tomu, aby posoudil, zda je možné provést obnovu řízení týkajícího se novostavby, v jehož rámci byly schváleny její změny před jejím dokončením. Městský úřad Trutnov rozhodnutím ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. 2016/1575/V/KOP, č. j. 42659/2016, rozhodl tak, že nebude nařízena obnova řízení, v nichž Městský úřad Špindlerův Mlýn schválil změny novostavby před jejím dokončením. O odvolání podaném žalobcem, jakožto účastníkem uvedeného správního řízení, rozhodl

žalovaný Krajský úřad Královéhradeckého kraje rozhodnutím ze dne 13. 6. 2016, č. j. KUKHK-17932/UP/2016/Sm, tak, že rozhodnutí o nenařízení obnovy zrušil a věc vrátil Městskému úřadu Trutnov s právním názorem k novému projednání. Po jeho provedení prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 18. 7. 2016, č. j. 80908/2016, obnovil řízení ukončené „*pravomocným rozhodnutím učiněným do stavebního deníku dne 07. 01. 2014 do listu č. 0262341, které vydal Městský úřad Špindlerův Mlýn, odbor výstavby (-) na žádost, kterou podal HAWK REAL, s.r.o. (-) a která se týká staveb: „Novostavba RD 1“ a „Novostavba RD 2“ umístěné na pozemcích p. č. x, x, x, x a st. p. č. x v katastrálním území x.*“ Podle žalobce se správní orgán vypořádal s důvody obnovy řízení v souladu s pokyny žalovaného v jeho předchozím zrušujícím rozhodnutí, a proto byl překvapen, když k odvolání dalších účastníků řízení žalovaný i toto druhé rozhodnutí ve věci obnovy řízení zrušil a znovu věc vrátil správnímu orgánu s dalšími pokyny pro další postup.

13. Poté žalobce uvedl celkem tři okruhy žalobních důvodů, v nichž polemizoval se závěry žalovaného v žalovaném rozhodnutí (viz strana desátá žaloby a dále) a které ze široka rozvedl. V podrobnostech krajský soud odkazuje na obsah žaloby, když tyto žalobní důvody má krajský soud za irelevantní s ohledem na rozhodnutí, k němuž ve věci došel (k tomu ještě dále), nehledě na to, že je žaloba je všem účastníkům, jakož i osobám zúčastněným na řízení, známa, neboť jim byla krajským soudem zaslána k vyjádření.
14. Žalobce navrhoval, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 7. 2. 2017. Neztotožnil se v něm s názorem žalobce, že je v přezkoumávané věci žaloba přípustná, neboť rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, není rozhodnutím, jímž by bylo řízení o obnově skončeno. Bylo jím pouze rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc mu vrácena k novému projednání, tedy jedná se o rozhodnutí, kterým se pouze upravuje vedení řízení. Dle žalovaného není v daném případě důvod odklonit se od ustálené judikatury správních soudů, co se týče přípustnosti (resp. nepřípustnosti) správní žaloby proti rozhodnutí, kterým se rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušuje a věc se mu vrací k novému projednání. Práva ani povinnosti účastníků správního řízení se napadeným rozhodnutím s konečnou platností nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují. Napadené rozhodnutí tak nezasahuje do subjektivních veřejných práv účastníků řízení a není tedy rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.
16. Ostatně i v případě, že by se rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, postavilo na roveň rozhodnutí, kterým se řízení o povolení obnovy z moci úřední pravomocně ukončuje s tím výsledkem, že řízení o změně stavby před jejím dokončením nebude obnoveno, je zřejmé, že ani takové rozhodnutí by nemohlo do právní sféry žalobce zasáhnout. Obnova řízení z moci úřední je jedním z dozorčích prostředků, které zakotvuje správní řád. Na zahájení řízení z moci úřední však není právní nárok, jinými slovy žádné veřejné subjektivní právo na uplatnění tohoto dozorčího prostředku žalobci (jako podateli podnětu k zahájení řízení o obnově řízení z moci úřední) nesvědčí. Povinností odvolacího orgánu bylo přezkoumat soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a předcházejícího řízení s právními předpisy v plném rozsahu.

Odvolací orgán přitom dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo vydáno v souladu s právními předpisy.

17. Jak žalovaný popsal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, řízení před správním orgánem I. stupně trpělo procesní vadou, když účastníkům řízení nebyla před vydáním rozhodnutí poskytnuta možnost podle § 36 odst. 3 správního řádu nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, resp. některým z účastníků řízení byla poskytnuta lhůta neúměrně krátká pouze v délce tří dnů, v případě jednoho z účastníků dokonce pouze jeden den. K tomu lze uvést, že řízení o obnově řízení z moci úřední je standardním správním řízením, které se zahajuje oznámením podle § 46 správního řádu, před vydáním rozhodnutí o nařízení obnovy je pak třeba účastníky řízení vyzvat, aby se vyjádřili k podkladům řízení, především ke skutečnostem, na jejichž základě hodlá správní orgán obnovu řízení nařídit (viz např. VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání Praha: BOVA POLYGON, 2012. ISBN 978-80-7273-166-4, str. 869).
18. Dále žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně popsal, že jeho zásadní vadou bylo to, že správní orgán I. stupně dostatečným způsobem nezkoumal první a nejdůležitější podmínku obnovy řízení, totiž podmínku, zda vůbec existuje pravomocné rozhodnutí správního orgánu. Jak totiž plyne z ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu, obnovit lze pouze řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci. Jak žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí popsal, zápis do stavebního deníku představuje pouze zvláštní formu oznámení rozhodnutí, které je vydáno na místě při kontrolní prohlídce. Protokol z kontrolní prohlídky, při níž mělo být údajně rozhodnutí o povolení změny stavby před jejím dokončením vydáno, přitom žalovaný ve spisové dokumentaci věci se týkající nedohledal. Z obsahu spisu proto nebylo bez dalšího dokazování možno dovodit splnění výše uvedené podmínky obnovy řízení.
19. Proto žalovaný v obsahu svého rozhodnutí předeštl způsoby, jakými je třeba při novém projednání věci chybějící podklad (protokol z kontrolní prohlídky) prostřednictvím dalšího dokazování nahradit.
20. Vzhledem k výše uvedenému neměl žalovaný jinou možnost, než rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit a věc mu vrátit k novému projednání. V úvahu nepřicházela ani změna odvoláním napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, když nedostatky v postupu správního orgánu I. stupně spočívaly především v nedostatečných skutkových zjištěních, přičemž dokazování, které by bylo třeba doplnit před odvolacím orgánem, by svým rozsahem bylo zcela proti principům odvolacího správního řízení.
21. Žalobní námitka spočívající v tom, že si žalovaný pomýlil fáze řízení o obnově, když ve fázi řízení o povolení obnovy zkoumal otázky, které věcně spadají až do obnoveného řízení, není důvodná, když jádro rozhodnutí ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, spočívalo právě v přezkumu toho, zda zde vůbec existuje pravomocné rozhodnutí správního orgánu, jako vůbec první podmínka, která musí být splněna, aby řízení mohlo být obnoveno.
22. Důvodná není ani žalobní námitka spočívající v tom, že žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil bez jediného relevantního důvodu. Důvody zrušení rozhodnutí byly popsány výše. Za důvodnou nepovažuje žalovaný ani námitku, že žalovaný zavázal správní orgán I. stupně k úkonům, které jsou nadbytečné a nedůvodné, když v řízení o

obnově řízení bylo třeba prostřednictvím dalšího dokazování doplnit chybějící skutková zjištění.

23. S námitkou, že stávající majitelé bytů v novostavbách RD 1 a RD 2 nejsou legitimováni k účasti na řízení o obnově, a proto nemělo být k jejich odvoláním proti rozhodnutí o povolení (nařízení) obnovy vůbec přihlíženo, se žalovaný rovněž neztotožnil. Souhlasil jedině v tom, že účastníkem řízení o povolení změny stavby před jejím dokončením zápisem do stavebního deníku podle ustanovení § 118 odst. 6 stavebního zákona je pouze stavebník. Rozhodnutí vydané v tomto řízení (existuje-li vůbec) je však správním aktem *in rem*, tedy vztahuje se ke konkrétní věci (stavbě). Pakliže tedy došlo po povolení změny stavby před jejím dokončením ke změně vlastnického práva k novostavbám RD 1 a RD 2, pak účastníky řízení o povolení obnovy musí být všichni spoluvlastníci těchto staveb, neboť právě jim z pravomocného správního aktu, který by v případě povolení obnovy řízení mohl být zpochybněn, přímo vyplývají práva a povinnosti. Práva a povinnosti z takového správního aktu naopak nevyplývají vlastníkům sousedních nemovitostí, tedy o jejich právech a povinnostech by případně mohlo být jednáno až v řízení obnoveném.
24. Žalovaný uzavřel své vyjádření s tím, že žaloba je nepřijatelná a navrhoval, aby ji krajský soud odmítl. Žalobní body uvedené v žalobě označil za nedůvodné.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení obchodní společnosti HAWK REAL s.r.o.

25. Z osob zúčastněných na řízení se k žalobě se vyjádřila pouze obchodní společnost HAWK REAL s.r.o., která byla stavebníkem novostavby, a to podáním ze dne 24. 3. 2017. Podle ní je žalobou napadáno jednoznačně procesní rozhodnutí, které nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje práva nebo povinnosti žalobce, a proto je takové rozhodnutí přímo zákonem vyloučeno ze soudního přezkumu. Právní konstrukce, že se v dané věci jedná o případ meritorního rozhodnutí, když bylo nutné v důsledku uplynutí tříleté objektivní lhůty pro nařízení obnovy řízení toto zastavit, a tím nebylo možné již o obnově řízení z moci úřední rozhodnout, je pro osobu zúčastněnou na řízení nepřijatelná a nemající oporou v platné právní úpravě a ustálené judikatuře. Uplynutí lhůty pro nařízení obnovy řízení a následné zastavení řízení nemůže zcela automaticky činit z procesního rozhodnutí meritorní. V případě akceptace takového výkladu by mohla nastat situace, že by se po jistou dobu správního řízení jednalo o procesní rozhodnutí, a teprve později po jeho zastavení z různých důvodů, např. pro neodůvodněné průtahy v řízení ze strany oprávněné úřední osoby, by se jednalo o rozhodnutí meritorní.
26. Osoba zúčastněná na řízení dále tvrdila, že žalobce není aktivně legitimován k tomu, aby mohl rozhodnutí žalovaného napadnout předmětnou žalobou, protože mu byla práva účastníka řízení, vedeného ve věci nařízení obnovy řízení z moci úřední, přiznána v rozporu s platnou právní úpravou. Žádný správní orgán, který v této věci jednal a vydal příslušná rozhodnutí, se nevypořádal s otázkou, z jakého titulu je se žalobcem jako s účastníkem správního řízení od samého počátku jednáno. V posuzovaném správním řízení se totiž mělo jednat o obnovu řízení, ve kterém jako jeho účastník žalobce nefiguroval, protože jeho předmětem byla změna stavby před jejím dokončením provedená zápisem do stavebního deníku, která spočívala ve vnitřních stavebních úpravách objektu, bez toho, že by se měnilo zejména umístění stavby, její výška, velikost zastavěné plochy a velikost obestavěného prostoru. Účastníkem řízení o povolení změny stavby před jejím dokončením zápisem do stavebního deníku je podle ustanovení § 118

odst. 6 stavebního zákona pouze stavebník. V žádném případě se nejednalo o změnu stavby před jejím dokončení, kterou by mohla být, nebo byla vlastnická práva žalobce přímo dotčena. Pokud by tomu tak skutečně bylo a vlastnická práva žalobce by byla přímo dotčena, pak by se žalobce nesnažil o obnovu řízení, ale ochrany stavbou dotčených práva by se domáhal občanskoprávní cestou.

27. Na základě shora uvedených skutečností je osoba zúčastněná na řízení přesvědčena o tom, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, není přípustná, a proto navrhuje žalobu odmítnout.

V. Replika žalobce

28. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného k žalobě a vyjádření osoby zúčastněné na řízení replikou ze dne 21. 7. 2017. Pokud jde o žalovaného, neztotožnil se s jeho názorem, že žalobou napadené rozhodnutí není meritorním rozhodnutím, když svou povahou a zásadním způsobem zasahuje do práv účastníků řízení, přičemž daným rozhodnutím byla věc v rovině správního rozhodování ukončena. Zopakoval skutečnosti, které o průběhu řízení uvedl již v žalobě a trval na tom, že žalobou napadené rozhodnutí je meritorním rozhodnutím. Nejvýznamnějším důsledkem toho je fakt, že se v řízení o obnově dále nepokračuje. Konečnost tohoto rozhodnutí obsáhl ve svém postupu Městský úřad Trutnov (příslušný stavební úřad), když řízení zastavil pro uplynutí lhůty s tím, že v důsledku napadeného rozhodnutí nemohl postupovat jinak. Oba správní orgány tak upustily od dalšího řešení věci a ani jeden z nich se nehodlá věci zabývat.
29. Žalobce pokračoval s tím, že si je vědom rozdílnosti právních názorů na dané ukončení řízení, a proto podal správní žaloby též proti rozhodnutím o zastavení řízení o obnově vydaným Městským úřadem Trutnov, které nadepsaný krajský soud vede pod sp. zn. 30A 42/2017 a 30A 49/2017. Očekává proto, že se nadepsaný krajský soud vyjádří k otázce, zda lze považovat za konečné rozhodnutí Městského úřadu Trutnov nebo napadené rozhodnutí, resp., že se vyjádří k účinkům obou rozhodnutí na obnovu řízení.
30. Správní úřady v tomto směru nezaujímají jednotný postoj a žalobce se tedy znovu ocitl v postavení, kdy správní úřady připouštějí zásadní pochybení v postupu stavebního úřadu a dalších osob při výstavbě obou staveb, avšak neposkytují řešení k odstranění protiprávní výstavby. Tento stav přetrvává již 4 roky, a žalobce proto nemá jinou možnost, než se obrátit na nadepsaný krajský soud, aby vyjasnil správním orgánům možnosti jejich postupu a jejich povinnosti jakožto orgánů veřejné moci dohlížejících nad zachováním legálnosti postupu ve stavebním řízení.
31. Napadené rozhodnutí mělo za důsledek nemožnost žalobce realizovat svá práva jakožto účastníka správního řízení a tedy je bezesporu povahově rozhodnutím dle § 65 odst. 1 s.ř.s. K interpretaci ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 23. 3. 2005, sp. zn. 6 A 25/2002, uvedl: „*Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. nelze interpretovat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu tak, že žalobní legitimace je dána pro všechny případy, kdy se úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, dotýká právní sféry žalobce. (...) Absolutní či neomezené správní uvážení v moderním právním státě neexistuje. Každé správní uvážení má své meze, vyplývající v prvé řadě z ústavních principů zákazu libovůle, principu rovnosti, zákazu diskriminace, příkazu zachovávat lidskou důstojnost, principu proporcionality atd.*“

Dodržení těchto mezí podléhá soudnímu přezkumu.“ Interpretace tohoto ustanovení o žalobcově legitimaci žalovaným tedy neodpovídá závěrům učiněným Nejvyšším správním soudem.

32. Žalobcova práva, která byla napadeným rozhodnutím porušena, jsou práva obsažena v § 2 správního řádu, zejména právo na řádný výkon státní správy, tj. legitimní očekávání účastníka správního řízení, že správní orgány dodrží zásadu legality. V tomto směru žalobce očekával, že žalovaný v rámci správního uvážení provede volbu jedné z několika možných zákonem předvídaných variant, přičemž jeho volba postupu bude po právu. Je zřejmé, že veřejná subjektivní práva žalobce byla ze strany stavebního úřadu porušována. I přes opakované upozornění ze strany žalobce stavební úřad nezamezil protiprávní výstavbě obou novostaveb, které byly stavěny jako bytové domy od samého počátku stavebních prací, když přes upozornění efektivně nezasáhl. Výsledkem je, že původní nezákonný záměr byl realizován a obě stavby byly vystavěny a jsou předmětem prodeje, tj. finančního zhodnocení. Na zachování veřejných subjektivních práv tedy správní orgány rezignovaly, jelikož porušily zásadu legality, zákaz zneužití pravomoci při postupech ve stavebním řízení, včetně popření souladu postupu a rozhodnutí s veřejným zájmem.
33. Správní orgány podle žalobce nemohou ignorovat zákonné předpoklady zahájení řízení ex officio jen proto, že účastník správního řízení nemá právní nárok na zahájení tohoto řízení. Naopak, jsou tím spíše povinny dostatečně svědomitě zjistit důvodnost či nedůvodnost zahájení řízení z úřední povinnosti. Proto také o zahájení řízení o obnově řízení správní orgán I. stupně rozhodl a není na místě, aby žalovaný situaci neadekvátně zlehčoval tím, že se výsledek řízení (jeho rozhodnutí) vlastně žalobce vůbec nedotkl.
34. V další části repliky se žalobce zabývá úlohou žalovaného jakožto odvolacího orgánu (její body 12 až 16) a vadami rozhodnutí o obnově řízení shledanými žalovaným (její body 17 až 19). V podrobnostech krajský soud odkazuje na obsah repliky, která je známa účastníkům, jakož i osobám zúčastněným na řízení, neboť jim byla krajským soudem zaslána.
35. K vyjádření osoby zúčastněné na řízení HAWK REAL s.r.o. žalobce uvedl, že se s jejími názory neztotožňuje. K povaze rozhodnutí jako rozhodnutí meritorního se vyjádřil již v žalobě. Shodně se vyjadřuje např. i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 5. 2006, sp. zn. 1 Afs 147/2005: *„Rozhodnutí je třeba chápat v materiálním smyslu jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení, bez ohledu na to, zda mělo příslušnou formu nebo bylo vydáno v řádném (či vůbec nějakém) řízení.“* Podle žalobce nezáleží na formální povaze rozhodnutí správního orgánu, které je žalobou napadáno, ale na jeho obsahu a materiální povaze.
36. K výkladu pojmu rozhodnutí dle § 65 s.ř.s. žalobce poukazoval na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, a dovozoval, že správní soudy vycházejí ze širokého významu pojmu *„rozhodnutí“* uvedeného v § 65 s.ř.s. a tedy mezi ně počítají jak rozhodnutí správních orgánů ve věci samé, tak rozhodnutí procesní, a to s ohledem na jejich negativní dopad do sféry práv potenciálních žalobců.“ Setrval na tom, že je osobou aktivně legitimovanou k podání předmětné žaloby a že nemůže být ani hypoteticky spor o tom, že by *„mohla být zápisem do stavebního deníku schválena změna stavby spočívající v rozšíření počtu podlaží, změna prostorových parametrů budovy, zvýšení počtu bytů, a celkově změna rodinného domu na bytový. Kromě toho jde o změny, které jsou v rozporu*

s územním rozhodnutím ve věci. Stavebníkem provedené změny byly navíc realizovány ještě před tím, než mělo dojít ke schválení změn ze strany správního orgánu. Ze strany stavebníka mělo být při výstavbě novostaveb ohledně změn oproti navenek deklarovanému návrhu výstavby obou novostaveb postupováno dle § 118 odst. 1 až 5 SZ. Protože tak postupováno nebylo, došlo, mimo jiné, k porušení práv žalobce jakožto účastníka tohoto stavebního řízení.“

37. S ohledem na výše uvedené považoval žalobce i nadále žalobu za důvodnou a na svém návrhu setrval.

VI. Jednání před krajským soudem

38. Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 14. 12. 2018. Účastníci jednání při něm zůstali na svých dosavadních stanoviscích, někteří z nich dodali k věci ještě následující. Zástupce žalobce zdůraznil, že hlavním důvodem podání žaloby je skutečnost, že žalobce se již od roku 2013 snaží zvrátit stav, kdy v jeho sousedství vznikly objekty, které jsou v rozporu jak s územním plánem města Špindlerův Mlýn, tak i se stavebními předpisy. Původně se totiž mělo jednat o domy rodinné, namísto nich však vznikly domy bytové. Vyjádřil přesvědčení, že jejich investor postupoval s tímto zámyslem od počátku, o čemž svědčí i výsledky důkazního řízení vedeného v rámci trestního řízení před Okresním soudem v Trutnově, jehož předmětem je trestní stíhání příslušných pracovníků správních orgánů zúčastněných na řízení. Způsob, jakým došlo k legalizaci uvedených staveb, považuje žalobce za nepřipustný.
39. Zástupce osoby zúčastněné na řízení HAWK REAL s. r. o. reagoval na přednes zástupce žalobce tím, že jeho klient postupoval při výstavbě obou domů podle dokumentace stavby řádně schválené stavebním úřadem v rámci stavebního povolení. Není pravdou, že by stavebník postupoval od samého počátku s úmyslem stavební dokumentaci nerespektovat a nesvědčí tomu ani průběh zástupcem žalobce zmíněného trestního řízení. Dále odkázal na skutečnost, že ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 30 A 11/2017 předložil při dnešním jednání soudu k důkazu sdělení Městského úřadu Vrchlabí ze dne 5. 4. 2018, č. j. SÚ/14182/2017-14, kterým se uvedený stavební úřad vyjádřil k podnětu žalobce o zahájení řízení o odstranění stavby.
40. Zástupci žalovaného a osob zúčastněných na řízení v podstatě odkázali na obsah svých písemných vyjádření k žalobě.
41. K dotazu krajského soudu, jaký obsah mělo podání žalobce zmíněné v oznámení Městského úřadu Trutnov ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 2016/1575/V/KOP, o zahájení řízení o obnově řízení, zástupce žalobce uvedl, že toto podání nebylo formálně označeno jako žádost o obnovu řízení, ale jednalo se svoji podstatou o žádost o komplexní přezkum postupu stavebního úřadu ve Špindlerově Mlýně, a to i s ohledem na nové skutečnosti, které v té době nastaly. Žalobce jím žádal, aby mu byla poskytnuta ze strany správních orgánů ochrana všemi možnými a v úvahu přicházejícím právními postupy. Jinou samostatnou žádost o obnovu řízení žalobce nepodával, protože bylo zahájeno řízení o obnově řízení z moci úřední.
42. V závěrečném návrhu zástupce žalobce znovu vyargumentoval, proč dle jeho názoru zasahuje napadené rozhodnutí do veřejných subjektivních práv žalobce a proč je tedy dle jeho názoru z toho důvodu žaloba přípustná.
43. Zástupce osob zúčastněných na řízení JUDr. H., Ph.D, MBA, prof. MUDr. N., Ph.D., MUDr. N., Ph.D., a M. B. P. zdůraznil, v souvislosti s tvrzeným dotčením veřejných

subjektivních práv žalobce, že řízení k povolení obnovy řízení probíhalo nikoliv na základě žádosti žalobce, ale z úřední moci. Na to reagoval zástupce žalobce poznámkou, že žalobce měl od správních orgánů příslib, že zahájí ve věci obnovu řízení z úřední povinnosti, což se také stalo. Za této situace považoval za zcela nadbytečné podávat ještě návrh na obnovu řízení.

44. Další zástupci, ať již žalovaného či osob zúčastněných na řízení, setrvali na svých dosavadních přednesech a stanoviscích. Krajskému soudu bylo dáváno s výjimkou žalobce na zvážení, zda žalobu odmítnout, pokud by ji soud shledal nepřípustnou, nebo ji zamítnout jako nedůvodnou.

VII. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

45. Žalovaným rozhodnutím ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, žalovaný zrušil na základě odvolání obchodní společnosti HAWK REAL, s.r.o., odvolání Mgr. M. U. a společného odvolání M. B. P. a JUDr. T. N. H., Ph.D, MBA, rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 18. 7. 2016, spis. zn.: 2016/4976/V/KOP, č.j.: 80908/2016, a věc vrátil tomuto prvoinstančnímu správnímu orgánu k novému projednání. Zrušeným prvoinstančním správním rozhodnutím bylo rozhodnuto z moci úřední o obnově řízení ve věci povolení změny novostavby před jejím dokončením, které bylo ukončené pravomocným rozhodnutím, oznámeným zápisem do stavebního deníku dne 7. 1. 2014 do listu č. 0262341, vydaným Městským úřadem Špindlerův Mlýn.
46. Důvody, jež k vydání žalovaného rozhodnutí vedly, jsou zřejmé z odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Žalovaný v něm shrnul obsah podaných odvolání a dosavadní průběh řízení o obnově, mající počátek v podnětu žalobce a P. S., který jmenovaní zaslali Ministerstvu pro místní rozvoj. Žalovaný popsal i minulost povolení novostavby, a to jak její původní rozsah, tak změny, k nimž došlo v průběhu stavby a jejich řešení tehdy příslušným stavebním úřadem ve Špindlerově Mlýně. K tomu dále citace ze strany sedmé až deváté odůvodnění žalovaného rozhodnutí.

„Jak ze spisové dokumentace věci se týkající vyplývá, Městský úřad Špindlerův Mlýn, odbor výstavby, vydal k žádostem společnosti HAWK REAL, s. r. o., ze dne 27. 6. 2012 rozhodnutí ze dne 20. 9. 2012 č. j.: DOK/Vyst/Ce/1577/2012, kterým výrokem I. vydal územní rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Novostavba RD 1“ umístěné na pozemcích p. č. x, x, x, x a st. p. č. x vše v katastrálním území x a výrokem II. vydal pro uvedenou stavbu stavební povolení. Toto rozhodnutí nabylo dle doložky právní moci dne 22. 10. 2012.

Podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí byla projektová dokumentace vypracovaná v 1-2/2012, opatřená razítkem Ing. arch. J. Č., autorizovaného architekta, ČKA: 02 284, č. zakázky: 06 102011 12. V obsahu průvodní zprávy je přitom uvedeno, že předmětem dokumentace je novostavba rodinného domu s 3 bytovými jednotkami tvořená suterénem, přízemím a obytným podkrovím.

Dále ze spisové dokumentace věci se týkající vyplývá, že Městský úřad Špindlerův Mlýn, odbor výstavby, vydal k žádostem společnosti HAWK REAL, s. r. o. ze dne 27. 6. 2012 rozhodnutí ze dne 20. 9. 2012 č. j.: DOK/Vyst/Ce/1583/2012, kterým výrokem I. vydal územní rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Novostavba RD 2“ umístěné na pozemcích p. č. x, x, x, x a st. p. č. x vše v katastrálním území x a výrokem II. vydal pro uvedenou stavbu stavební povolení. Toto rozhodnutí nabylo dle doložky právní moci dne 22. 10. 2012.

Podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí byla projektová dokumentace vypracovaná v 1-2/2012, opatřená razítkem Ing. arch. J. Č., autorizovaného architekta, ČKA: 02 284, č. zakázky: 06 102011 12. V obsahu průvodní zprávy je přitom uvedeno, že předmětem dokumentace je novostavba rodinného domu s 3 bytovými jednotkami tvořená suterénem, přízemím a obytným podkrovím...

Dále je ve spise založena žádost společnosti HAWK REAL, s. r. o. ze dne 15. 7. 2013 o povolení změny stavby před dokončením na základě projektové dokumentace zpracované Ing. arch. J. Č. pod označením „Novostavba RD1 – změna stavby před dokončením“ a „Novostavba RD2 – změna stavby před dokončením“. Jak je dále uvedeno v žádosti ze dne 15. 7. 2013, součástí této změny je stavební část, projekty, průvodní zpráva a požárně bezpečnostní řešení.

Odvolací orgán dále ve spise dohledal fotokopii listiny s datem 18. 7. 2013 v pravém horním rohu označené číslem 0237926. V kopii této listiny je uvedeno, že dne 18. 7. 2013 byla provedena kontrolní prohlídka stavby podle § 133 stavebního zákona, která proběhla bez závad a nedostatků. Protokol ve smyslu § 18 správního řádu o průběhu uvedené kontrolní prohlídky však odvolací orgán ve spise nedohledal. V kopii listiny s datem 18. 7. 2013 v pravém horním rohu označené číslem 0237926 je dále uvedeno, že dle § 118 odst. 6 a § 134 odst. 1 stavebního zákona se schvaluje změna stavby označená jako změna č. 1 před dokončením, a to rozhodnutím dle výše uvedených ustanovení. V kopii listiny s datem 18. 7. 2013 v pravém horním rohu označené číslem 0237926 je dále uveden odkaz na rozhodnutí č. j.: DOK/Vyst/Ce/1577/2012 a rozhodnutí č. j.: DOK/Vyst/Ce/1583/2012 a na dokumentaci pro změnu stavby RD 1 a RD 2.

Součástí spisu jsou též dokumentace označené časovým údajem 6/2012 č. zakázky 06 102011 12 opatřené razítkem Ing. arch. J. Č., autorizovaného architekta, číslo autorizace ČKA: 02 284 týkající se Novostavby RD 1 a Novostavby RD 2 obsahující průvodní zprávu, půdorys 2.P.P, půdorys 1.P.P, půdorys 1.N.P, půdorys 2.N.P, půdorys 3.N.P, výkres střechy, pohledy a řezy. V obsahu průvodní zprávy pro RD 1 i pro RD 2 je přitom uvedeno, že oproti povolené stavbě byl cca pod polovinou půdorysu navržen ještě 2. suterén, dříve volná půda byla použita pro půdní ateliér, došlo k překrytí plochy mezi oběma domy RD 1 a RD 2 plochou střechou a zvětšení půdorysu krytých balkonů do zahrady. V obsahu průvodní zprávy k RD 1 i RD 2 je dále uvedeno, že objekt má 3 bytové jednotky a jednu půdní bytovou jednotku (tedy celkem 4 bytové jednotky).

Součástí dokumentace je také požárně bezpečnostní řešení vypracované Ing. L. R., autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby a požární bezpečnost staveb v srpnu 2012, v jehož obsahu je na straně 3 uvedeno, že stavba obsahuje bytovou jednotku v 1.PP, bytovou jednotku v 1.NP, bytovou jednotku v 2.NP a bytovou jednotku v 3.NP, tedy celkem 4 bytové jednotky.

Ze spisové dokumentace věci se týkající vyplývá, že tyto dokumentace byly součástí žádosti o změnu stavby před dokončením. Na tomto místě je třeba ze strany odvolacího orgánu poznamenat, že postup podle § 118 stavebního zákona je omezen přímo ze zákona pouze na takové situace, kdy požadovaná změna stavby podléhá přivolení správního orgánu a nebyla doposud provedena.

Jedním ze stěžejních důkazů je projektová dokumentace, jejíž zpracování až na výjimky považuje stavební zákon v § 158 odst. 1 za vybranou činnost, kterou mohou vykonávat pouze osoby, které získaly oprávnění k jejich výkonu. Tyto osoby při zpracování dokumentace nesou

odpovědnost za ochranu veřejných zájmů definovaných ve stavebním zákoně. Tato skutečnost vyplývá přímo z obsahu § 159 odst. 1 a 2 stavebního zákona upravujících odpovědnost projektanta při vybrané činnosti ve výstavbě. V daném případě se tak předmětná dokumentace deklarující svým obsahem, že k požadované změně mělo teprve dojít, tedy že ještě nebyla provedená, stala jedním ze stěžejních důkazů, na základě kterých Městský úřad Špindlerův Mlýn přistoupil k aplikaci § 118 stavebního zákona. Druhým podkladem pak bylo konstatování Městského úřadu Špindlerův Mlýn o výsledku kontrolní prohlídky stavby, že stavba „proběhla bez závad a nedostatků“.

Ve spise je dále založena emailová zpráva odeslaná dne 27. 12. 2013 z adresy x neopatřená uznávaným elektronickým podpisem zasláná na adresu x, jejímž obsahem je žádost o provedení kontrolní prohlídky.

Dále je ve spise založena žádost společnosti HAWK REAL, s. r. o. ze dne 16. 12. 2013 o povolení změny stavby před dokončením na základě předané projektové dokumentace zpracované Ing. arch. Č. pod označením „Novostavba RD1 – změna stavby před dokončením – vikýře“ a „Novostavba RD2 – změna stavby před dokončením – vikýře“. Jak je dále uvedeno v žádosti ze dne 16. 12. 2013, jedná se „pouze o vytažení vikýře oproti původnímu nasvětlení okny Velux s tím, že plošná výměra bytového prostoru se nemění, přibývá pouze krytý nezasklený balkón.“ Závěrem žádosti ze dne 16. 12. 2013 je uvedeno, že žadatelka prosí o sdělení, kdy bude provedeno místní šetření. Uvedená žádost není opatřena razítkem správního orgánu ani žádným jiným zápisem, z něhož by bylo zřejmé, kdy byla u příslušného správního orgánu podána, respektive kdy byla vložena do spisu.

Dále je ve spise založena fotokopie listiny s datem 7. 1. 2014 v pravém horním rohu označená číslem 0262341. V kopii této listiny je uvedeno, že na základě žádosti o provedení kontrolní prohlídky ze dne 27. 12. 2013, byla dne 7. 1. 2014 provedena kontrolní prohlídka stavby podle § 133 stavebního zákona. Protokol ve smyslu ustanovení § 18 správního řádu z uvedené kontrolní prohlídky však krajský úřad ve spise nedohledal. V kopii listiny s datem 7. 1. 2014 v pravém horním rohu označené číslem 0262341 je dále uvedeno, že součástí žádosti o provedení kontrolní prohlídky je žádost o změnu stavby před dokončením (předána při K. P.) a že stavební úřad dle § 118 odst. 6 stavebního zákona schvaluje rozhodnutím vydaným na místě (tj. zápisem do stavebního deníku) změnu stavby před dokončením (označenou jako změna č. 2), dle P. D. „novostavba RD1 – změna 3. NP vikýře; novostavba RD2 – změna 3. NP – vikýře“ z 11/2013 zpracované Ing. arch. Č.. V kopii listiny s datem 7. 1. 2014 v pravém horním rohu označené číslem 0262341 je dále uvedeno, že změna stavby se nedotýká jiného účastníka řízení a že stavba je prováděna v souladu s příslušnými rozhodnutími stavebního úřadu č. j.: DOK/Vyst/Ce/1577/2011, č. j.: DOK/Vyst/Ce/1583/2012 a změnou č. 1 1583/2013.

Součástí spisu jsou též dokumentace označené časovým údajem 11/2013 č. zakázky: 06 102011 12-1 neopatřené razítkem autorizované osoby označené jako „NOVOSTAVBA RD 1- změna 3. N.P.-vikýře“ a „NOVOSTAVBA RD2-změna 3.n.p.-vikýře“ obsahující části: architektonicko-stavební řešení, stavebně konstrukční řešení, zdravotně technické instalace, zařízení silnoproudé elektrotechniky, zařízení pro vytápění budov. Tyto dokumentace neobsahují průvodní zprávu ani souhrnnou technickou zprávu.

I v tomto případě platí, co již bylo uvedeno výše, tedy že postup podle § 118 stavebního zákona je omezen přímo ze zákona pouze na takové situace, kdy požadovaná změna stavby podléhá přivolení správního orgánu a nebyla doposud provedena...“.

47. Výše uvedené sice přímo nesouvisí s předmětem žaloby, tedy s tím, zda je žalované rozhodnutí rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.r.s., pro dokreslení vzniklé situace, zejména pak s ohledem na podmínky řízení o obnově, jakož i pro další postup v dané věci, je však návodné.
48. Pokud jde o samotné důvody obnovy, byla pro žalovaného stěžejní otázka existence pravomocného rozhodnutí, jímž by skutečně byla povolena změna novostavby před dokončením, a tu správní orgán podle žalovaného náležitě neobjasnil. Žalovaný k ní v odůvodnění žalovaného rozhodnutí od strany jedenácté a dále v podstatě uvedl, že je-li v dané věci předmětem posuzování naplnění podmínek pro obnovu řízení rozhodnutí vydané na místě a oznámené zápisem do stavebního deníku dne 7. 1. 2014 do listu č. 0262341, tedy postupem podle ustanovení § 118 odst. 6 stavebního zákona, tak že musí být najisto postaveno, že takové rozhodnutí skutečně vůbec existuje a je pravomocné. V kontextu toho se zabýval výkladem citovaného ustanovení, předpoklady kontrolní prohlídky stavby na místě, náležitostmi protokolu z kontrolní prohlídky, náležitostmi rozhodnutí vydaného na místě, jakož i jeho oznámením stavebníkovi, náležitostmi stavebního deníku a jeho existencí, jakož i dalšími otázkami směřujícími k jednomu cíli. Zjistit, že změna novostavby před dokončením byla skutečně povolena, že zde existují alespoň materiální indicie tomu svědčící, když ty zatím prokázány nebyly. Žalovaný tak dával prvoinstančnímu správnímu orgánu návod, jakým směrem měl a má v dalším průběhu řízení, při posuzování existence pravomocného rozhodnutí, oznámeného zápisem do stavebního deníku dne 7. 1. 2014 do č. listu 0262341, na jehož základě mělo k povolení změnu novostavby před dokončením dojít, pokračovat.
49. Žalovaný tuto otázku za zjištěnou neměl, a proto také na straně patnácté odůvodnění žalovaného rozhodnutí uvedl, že:
- „Nezbývá tak, než ze strany odvolacího orgánu shrnout, že všechny výše uvedené otázky byl stavební úřad povinen posoudit a vyhodnotit tak, aby mohl bez důvodných pochybností uzavřít, že existuje pravomocné rozhodnutí, které je vůbec prvotním předpokladem přípustnosti rozhodnutí o obnově řízení. Za situace, kdy z odůvodnění rozhodnutí ze dne 18. 7. 2016, spis. zn.: 2016/4976/V/KOP, č. j.: 80908/2016, nevyplyvá, že se uvedenými otázkami stavební úřad zabýval, bude tak povinen učinit v rámci nového projednání věci.*
- Tepřve poté, co by stavební úřad postavil najisto, že s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu pravomocné rozhodnutí existuje, mohl by stavební úřad dále přistoupit ke zkoumání, zda jsou v daném případě naplněny i další podmínky pro obnovu řízení, tedy zda nevysly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, pokud tyto mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, zda se provedené důkazy neukázaly nepravdivými, zda je na novém řízení veřejný zájem, to vše při současné povinnosti šetřit práva nabytá v dobré víře.“*
50. Vzhledem k tomu také žalovaný žalovaným rozhodnutím prvoinstanční správní rozhodnutí ze dne 18. 7. 2016, spis. zn.: 2016/4976/V/KOP, č. j.: 80908/2016, zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, v němž by byly vytýkané vady odstraněny, respektive náležitě zjištěn skutkový stav věci.
51. V přezkoumávané věci bylo předmětem přezkumu ve správním řízení rozhodnutí o změně novostavby, oznámené zápisem do stavebního deníku dne 7. 1. 2014 do listu č. 0262341. Za předpokladu, že s datem dne 7. 1. 2014 je skutečně spojeno předmětné rozhodnutí, jímž byla povolena změna novostavby před jejím dokončením, pak by bylo

žalobou napadené rozhodnutí žalovaného vydáno (11. 11. 2016) ještě v době běhu objektivní lhůty 3 let od jeho právní moci (viz § 100 odst. 2 správního řádu). Důvody, jež žalovaného ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí vedly, jsou přitom v žalovaném rozhodnutí objasněny a srozumitelné. Nebyla-li prokázána existence předmětného rozhodnutí, nepřichází institut obnovy řízení vůbec v úvahu.

52. Principiální otázkou přezkoumávané žaloby je pak to, zda žalované zrušující rozhodnutí vůbec podléhá soudnímu přezkumu, čehož si je žalobce plně vědom. Jinak by se totiž touto otázkou v žalobě nezabýval na prvním místě. Krajský soud k tomu uvádí následující.
53. Žalobce, jakožto účastník daného řízení o obnově, má zájem na tom, aby rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zrušil rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 18. 7. 2016, spis. zn.: 2016/4976/V/KOP, č. j.: 80908/2016, bylo zrušeno a věc vrácena do úrovně tohoto správního orgánu prvního stupně k novému projednání.
54. Podle ust. § 2 s.ř.s. poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
55. Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
56. Podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
57. Žalované rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje subjektivní veřejná práva nebo povinnosti. Pojem rozhodnutí ve smyslu výše citovaného ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. je totiž nutné chápat v materiálním smyslu. Aby šlo o rozhodnutí přezkoumatelné v režimu § 65 odst. 1 s.ř.s., musí naplňovat znaky v tomto ustanovení uvedené, přičemž nerozhoduje jeho označení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 1Afs 147/2005-107). V přezkoumávané věci je úkon žalovaného označen jako rozhodnutí, nesplňuje však jeho znaky po stránce materiální, neboť se nedotýká veřejných subjektivních práv a povinností žalobce. Žalovaným rozhodnutím žalovaný správní orgán pouze vrátil věc správnímu orgánu I. stupně, přičemž ten byl povinen ve správním řízení dále pokračovat a vydat nové rozhodnutí, na základě doplněného skutkového stavu věci, které by bylo opět možné napadnout odvoláním. Tím by byla zároveň dána možnost žalobci ještě vyčerpat proti němu opravný prostředek.
58. Předmětná věc tedy zůstala po vydání zrušujícího rozhodnutí žalovaného nejen ve sféře veřejné správy, ale bylo na prvoinstančním správním orgánu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Připustit soudní přezkum takového rozhodnutí odvolacího správního orgánu, vydaného podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, by ve svém důsledku znamenalo popření principu subsidiarity soudní kontroly veřejné správy, na němž je správní soudnictví založeno. Soudní kontrola je totiž možná (nastává) až v okamžiku, kdy již nelze uplatňovat řádné opravné prostředky na úrovni veřejné správy, což ostatně stanoví

§ 68 písm. a) s.ř.s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2010, č. j. 4 Ads 42/2010-53).

59. V dané věci, kdy žalovaným rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí ve věci, byla nastavena situace, kdy žalobce, pokud by s novým rozhodnutím nesouhlasil, mohl by proti němu ještě podat opravný prostředek. Teprve poté, pokud by se neztotožňoval ani s novým rozhodnutím o odvolání (samozřejmě konečným ve věci), by se mohl domáhat soudního přezkumu rozhodnutí odvolacího orgánu. Žalovaným rozhodnutím ale žalobce nemohl být krácen na svých právech ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Ve skutečnosti tvrzené žalobcem, že po vydání zrušujícího rozhodnutí „*již nebylo možné ve tříleté lhůtě vydat nové rozhodnutí*“, nelze krácení žalobce na jeho právech shledat.
60. Zmiňovaná tříletá lhůta, v níž je možno podle § 100 odst. 3 správního řádu z moci úřední rozhodnout o obnově řízení, je lhůtou propadnou, v níž musí být o obnově řízení rozhodnuto (jiná by byla situace v případě žádosti o povolení obnovy řízení, kdy postačuje, aby žádost byla podána posledního dne tříleté lhůty), a pokud se tak nestane, musí správní orgán již vedené řízení zastavit podle § 66 odst. 2 správního řádu (pro odpadnutí důvodu řízení). Jiný význam, než ochranu práv nabytých v dobré víře, uvedená objektivní tříletá lhůta nemá a v žádném případě nelze její délku měnit, jak naznačoval žalobce v žalobě. Tedy, že její běh (délka) se mění v závislosti na rozhodnutích vydaných v průběhu řízení o obnově (jde-li o obnovu řízení z úřední moci) nebo podle toho, kdy hodlá odvolací orgán zrušit prvoinstanční rozhodnutí o nařízení obnovy řízení a kolik času bude mít prvoinstanční správní orgán v důsledku toho na doplnění řízení (tak jako v daném případě).
61. Na neměnnosti uvedené tříleté lhůty, co do její délky, proto nemohou nic změnit námitky žalobce, podle nichž měl prvoinstanční správní orgán na provedení úkonů uložených mu žalovaným rozhodnutím fakticky jen tři týdny, s ohledem na objektivní tříletou lhůtu, v níž bylo možno vydat nové rozhodnutí. Žalovaný přeci nemohl nepokračovat v odvolacím řízení jenom proto, že se blížil její konec. Žalovaný naopak musel rozhodnout o podaných odvoláních bez ohledu na to, kolik času již z uvedené tříleté lhůty uběhlo, a to na základě aktuálního skutkového a právního stavu, což také učinil. Žalobou napadené rozhodnutí nemělo faktické důsledky do právní sféry žalobce, když ty, které žalobce uvádí, tedy zejména že již „*nebude moci svá práva v řízení o obnově jakožto účastník správního řízení realizovat*“ či že má právo na řádný výkon státní správy, směřovaly do budoucna a byly jen projevem skutečnosti, že délka řízení o obnově, které bylo zahájeno z moci úřední, na které žalobce ostatně ani neměl právní nárok, je časově limitována objektivně stanovenou propadnou lhůtou.
62. Pokud pak zástupce osoby zúčastněné na řízení HAWK REAL, s.r.o., předložil při jednání krajského soudu dokument vyhotovený Městským úřadem Vrchlabí ze dne 5. 4. 2018, č. j. SÚ/14182/2017-14, podle něhož uvedený stavební úřad neshledal důvod k zahájení řízení o odstranění novostavby, třeba konstatovat, že tato listina s předmětem daného přezkumného řízení vůbec nesouvisí. V něm jde totiž o přezkum rozhodnutí, které bylo vydáno v odvolacím řízení v rámci řízení o obnově. Když již však bylo uvedeným dokumentem argumentováno, nelze nezmínit, že z rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2016, č. j. KUKHK-30956/UP/2016/Jj, který je nadřízeným správním orgánem Městskému úřadu Vrchlabí, neplynou závěry, které by korespondovaly těm, které zmíněný stavební úřad v předloženém dokumentu zastal.

63. Vzhledem k výše uvedenému proto shledal krajský soud žalobu nedůvodnou a s ohledem na přijaté závěry za dokonce nepřipustnou. Protože však nepřipustnost žaloby nebyla vzhledem k žalobní argumentaci na první pohled zřejmá a krajský soud došel k tomuto závěru až v procesu přezkoumávání věci, neodmítl ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., nýbrž žalobu vzhledem k výše uvedenému podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ve výroku I. zamítl.
64. S ohledem na tuto skutečnost se stalo obsolentním zabývat se dalšími námitkami žalobce či stanovisky osob zúčastněných na řízení, s výjimkou aktivní legitimace žalobce k podání žaloby. Protože je žalobní legitimace spojena s účastenstvím v tom kterém správním řízení, třeba předně konstatovat, že žalobce byl účastníkem řízení, jehož výsledkem byla rozhodnutí o umístění a povolení stavby nazvané „Novostavba RD 1“ (viz rozhodnutí Městského úřadu Špindlerův Mlýn ze dne 20. 9. 2012, č. j.: DOK/Výst/Ce/1577/2012), jakož i účastníkem řízení, jehož výsledkem bylo umístění a povolení stavby nazvané „Novostavba RD 2“ (viz rozhodnutí Městského úřadu Špindlerův Mlýn ze dne 20. 9. 2012, č. j.: DOK/Výst/Ce/1583/2012). Pakliže tedy stavební úřad jednal se žalobcem v uvedených povolovacích řízeních jako s účastníkem řízení, nemohl mít pochyby o tom, že předmětnou novostavbou mohlo být vlastnické nebo jiné věcné právo k jeho nemovitostem v sousedství dotčeno. Mohla-li být tedy dotčena práva žalobce původně povolovanou stavbou, nemůže být pochyb o tom, že míra tohoto dotčení musí být větší v případě předmětných změn, když například došlo ke změně podlažnosti novostavby spočívající v tom, že z původně povolených tří podlaží došlo k realizaci podlaží pěti.
65. Pokud bylo namítáno, že žalobce nebyl účastníkem řízení podle § 118 odst. 6 stavebního zákona, a proto ani nemohl být účastníkem řízení o nařízení obnovy a posléze legitimován k podání žaloby, tomu by bylo lze přisvědčit na první pohled s ohledem na znění uvedeného ustanovení. Vzhledem k výše uvedenému je však třeba zároveň zdůraznit, s ohledem na zásadu rozumnosti, že vše nasvědčuje tomu (viz výše), že k postupu podle § 118 odst. 6 stavebního zákona nebyl stavební úřad oprávněn, respektive je otázkou, zda vůbec k povolení předmětné změny novostavby touto cestou došlo, jak bude obiter dictum rozvedeno ještě dále. Ať již tak nebo tak, podle § 102 odst. 2 správního řádu se otázka, kdo je účastníkem řízení o obnově řízení posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době nového řízení. Okruh účastníků řízení se tedy posuzuje nově, respektive původní okruh účastníků řízení se aktualizuje podle stavu okolností v době nového řízení. Správní orgány proto nepochybily, pokud se žalobcem jednaly jako s účastníkem řízení, když novým rozhodnutím mohl být dotčen ve svých právech. Totéž lze plně vztáhnout i na osoby zúčastněné na řízení, když disponují vlastnickými právy k předmětu řízení.
66. Vzhledem k obsahu žaloby, jejíž převážná část je věnována postupům orgánů veřejné správy při posuzování novostavby podle § 118 odst. 6 stavebního zákona, upravujícího jednu z možných změn stavby, povolenou před jejím dokončením, a očekáváním žalobce v souvislosti s tím, uvádí krajský soud k věci obiter dictum dále toto:
67. Podle ustanovení § 118 odst. 1 stavebního zákona je stavebník povinen provádět stavbu v souladu s jejím povolením vydaným podle stavebního zákona. Ustanovení § 118 odst. 6 stavebního zákona, které je pro danou věc zásadní při posouzení správnosti postupů stavebního úřadu ohledně novostavby, respektive zákonnosti povolení její změny před jejím dokončením, proto nelze aplikovat na změny stavby již provedené, tedy dodatečně. Krom toho lze podle tohoto ustanovení povolovat jen takové změny stavby, které se

nedotýkají práv ostatních účastníků stavebního řízení. Došlo-li v dané věci ke změně v podlažnosti novostavby a k navýšení počtu bytových jednotek v ní, a v důsledku toho samozřejmě i k dalším změnám, ať již faktickým či právním (např. podle § 2 písm. a/ bodu 2. vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, může mít rodinný dům nejvýše 3 samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví), přičemž v původním stavebním řízení žalobce byl účastníkem řízení, nedovede si nadepsaný krajský soud představit, že by jím neměl být i v dané věci. Jinými slovy, vzhledem k povaze změn novostavby a jejímu rozporu s vydaným územním rozhodnutím (to bylo ověřitelné ze správního spisu), o údajném rozporu s územním plánem obce ani nemluvě, lze také říci, že v projednávané věci nebyl prostor pro její řešení podle § 118 odst. 6 stavebního zákona. Nabízelo se řešení dle § 118 odst. 2 a 3 stavebního zákona, pokud ovšem již změny nebyly provedeny nebo s nimi bylo započato, což přinejmenším dílem být muselo, když k původní novostavbě „přirostlo“ jedno podzemní podlaží. Na stavby realizované bez přivolení stavebního úřadu pamatuje stavební zákon v § 129, který upravuje řízení o odstranění staveb (její části) prováděných nebo provedených bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem.

68. Rozsah změn novostavby je popsán v odůvodnění žalovaného rozhodnutí na straně šesté až deváté a nasvědčuje tomu, že se v přezkoumávané věci nejednalo o nepodstatné odchylky od její původní dokumentace a že nešlo o změny novostavby, které by bylo možno povolit postupem dle § 118 odst. 6 stavebního zákona. Pokud by vzdor těmto skutečnostem stavební úřad podle citovaného ustanovení skutečně postupoval, šlo by o nesprávný úřední postup, který by mohl být sankcionován jak v rovině pracovněprávní, tak i trestní.
69. Vrátil-li proto žalovaný žalovaným rozhodnutím věc k došetření prvoinstančnímu správnímu orgánu, byl tento postup vzhledem k výše uvedenému zcela opodstatněný. Je-li totiž argumentováno tím, že novostavba byla povolena postupem dle § 118 odst. 6 stavebního zákona, bylo a je nezbytné došetřit, zda se tak skutečně stalo, či nikoliv. Jde totiž o to došetřit, zda změna novostavby byla povolena, bez ohledu na to, zda zákonným způsobem, či nikoliv. Jde o naplnění míry tohoto postupu, z níž by bylo možno dovozovat, že k povolení změny novostavby skutečně došlo. A to i v kontextu probíhajícího trestního řízení, jak se o něm žalobce zmiňoval. Závěry o tom totiž nelze učinit jen na základě prostého zápisu do stavebního deníku, třeba je vysledovat z procesu jemu předcházejícího. Platí pro něj následující principy.
70. Ustanovení § 118 odst. 6 stavebního zákona je speciálním ustanovením ve vztahu k jeho ostatním ustanovením o změně stavby před dokončením, a proto na řízení podle něho je nezbytné subsidiárně aplikovat správní řád, nestanoví-li stavební zákon jinak. K zahájení řízení podle něho je třeba žádosti, která musí obsahovat náležitosti nejen podle správního řádu, ale i stavebního zákona, zejména pak plynoucí z jeho ustanovení § 118 odst. 3. Bez takové žádosti nelze „rozhodnutí vydané na místě při kontrolní prohlídce stavby“ vydat. A jak již bylo uvedeno výše, taková žádost musí být podána stavebnímu úřadu předem.
71. Z podmínek pro vedení řízení o změně stavby před dokončením postupem podle § 118 odst. 6 stavebního zákona plyne, že jediným účastníkem řízení je žadatel (stavebník). To proto, že se vychází z předpokladu, že se změna nedotýká práv jiných osob, resp. práv jiných účastníků původního stavebního řízení. Odůvodnění postupu stavebního úřadu podle § 118 odst. 6 stavebního zákona z tohoto pohledu, jeho závěr, že tomu tak skutečně je, musí být obsahem správního spisu. Stejně jako úvahy stavebního úřadu o

tom, že požadovaná změna je v souladu s územním rozhodnutím nebo jiným úkonem nahrazujícím územní rozhodnutí, jakož i s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy.

72. Podle § 118 odst. 6 stavebního zákona může stavební úřad schválit rozhodnutím vydaným na místě při kontrolní prohlídce stavby změnu stavby, přičemž takové rozhodnutí je stavebníkovi oznámeno zápisem do stavebního deníku nebo jednoduchého záznamu o stavbě; stavební úřad jej následně bez zbytečného odkladu zaznamená do spisu, podle okolností vyznačí změnu též v ověřené projektové dokumentaci. Může tak učinit jen za podmínek již výše uvedených. Právě při kontrolní prohlídce stavební úřad vyhodnotí navrhovanou změnu stavby před jejím dokončením, a pokud jsou splněny zákonem stanovené požadavky, schválí změnu stavby před jejím dokončením.
73. O průběhu kontrolní prohlídky se pořizuje protokol, do něhož se zaznamenávají její výsledky. Jako každá jiná listina zachycující průběh správního úkonu musí být protokol z kontrolní prohlídky založen ve správním spisu. Rozhodnutí vydané na místě při kontrolní prohlídce stavby musí být na místě vyhotoveno a vyhlášeno a je obsahem protokolu pořízeného při kontrolní prohlídce. Musí obsahovat výrokovou část rozhodnutí, stručné odůvodnění, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, poučení účastníků, tedy náležitosti rozhodnutí podle správního řádu (§ 67, 68 a 69 správního řádu). Z odůvodnění musí být zejména zřejmé, že byly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí postupem podle § 118 odst. 6.
74. Zápisem do stavebního deníku je stavebníkovi rozhodnutí pouze oznámeno. Oznámení rozhodnutí zápisem do stavebního deníku, případně formou jednoduchého záznamu, musí obsahovat minimálně výrokovou část rozhodnutí a poučení účastníků řízení.
75. Tak to jsou základní premisy, jejichž dodržení je předpokladem povolení změny stavby před jejím dokončením postupem dle § 118 odst. 6 stavebního zákona. Z rozsahu jejich doložení, tedy zejména úplnosti listin nacházejících se ve správním spisu a zachycujících průběh uvedeného postupu, lze dozajista dojít k závěru, a platí to i pro daný případ, zda lze vůbec mluvit o rozhodnutí o povolení změny, o němž byl učiněn zápis do stavebního deníku dne 7. 1. 2014 do listu č. 0262341, či nikoliv. Jinými slovy, zda jde o povolenou změnu stavby před jejím dokončením (v tom případě by za daného stavu obnova řízení z moci úřední již nepřicházela v úvahu, s ohledem na tříletou objektivní lhůtu – viz § 100 odst. 3 správního řádu), nebo jde o stavbu od samého počátku nepovolenou, tzv. „černou“. Tyto úvahy lze činit kdykoliv, bez ohledu na lhůty stanovené správním řádem pro obnovu řízení, neboť nepovolená stavba zůstává nepovolenou do té doby, dokud k ní stavební úřad nevydá přivolení. Konkrétní řešení těchto otázek ale nespadá v tuto chvíli do pravomoci nadepsaného krajského soudu. S ohledem na uvedené tedy nelze ani mluvit o konečnosti řešení dané věci, kterou žalobce spojoval se žalovaným rozhodnutím.

VIII. Výrok o nákladech řízení

76. Ve věci byl úspěšný žalovaný, a proto by měl nárok na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. proti žalobci, který úspěch ve věci neměl. Krajský soud však nezjistil, že by žalovanému nějaké náklady řízení před krajským soudem vznikly. Proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

77. Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady zúčastněným osobám nevznikly (viz III. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 14. prosince 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu